19/06/2022

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεροίας στα Πιέρια Όρη

/ Ιερές Μονές

«Οι Άγιοι Πάντες αποτελούν για όλους μας πρότυπα της κατά Θεόν βιοτής, αποτελούν οδοδείκτες της εν Χρι-στῷ πορείας μας, αποτελούν ελπί-δα και καταφυγή στις ώρες της δυσκολίας και της δοκιμασίας, απο-τελούν άγρυπνους και στοργι-κούς πρεσβευτές στον Θεό για τις αδυναμίες μας, βοηθούς και συνα-ντιλήπτορες της προσπαθείας μας να ολοκληρώσουμε κατά Θεόν τη ζωή μας». Αυτά ανέφερε μεταξύ άλλων, κηρύττοντας τον θείο λόγο, στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεροίας, στα Πιέρια Όρη, όπου λειτούργησε την Κυριακή των Αγίων Πάντων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

© ΙΜΒΝΚ Γραφείο Τύπου

© ΙΜΒΝΚ Γραφείο Τύπου

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Καί οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν ... ἵνα μή χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσιν».

Στόν ἱερό κατάλογο τῶν μαρτυ-ρηθέντων διά τῆς πίστεως, τόν ὁποῖο συμπεριέλαβε ὁ οὐρανο-βά-μων ἀπόστολος Παῦλος στήν ἐπι-στολή του πρός τούς ἐξ Ἑβραίων χριστιανούς, προσετέθησαν δύο χι-λιά-δες χρόνια τώρα ἑκατομμύρια μαρτύρων καί ὁσίων, ἁγίων καί θεοφόρων πατέρων καί μητέρων, πού ἔζησαν «ἐν πάσῃ τῇ δεσποτείᾳ Κυρίου», ἀλλά μέ τήν ἴδια πίστη καί μέ τήν ἴδια ἀγάπη πρός τόν Χριστό, μέ τόν ἴδιο ζῆλο καί τήν ἴδια προσδοκία, αὐτή τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ὅλους αὐτούς τούς τιμοῦμε σή-με-ρα, Κυριακή τῶν ἁγίων Πάντων, Κυριακή τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού διέλαμψαν καί διέλυσαν μέ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί τῆς χά-ρι-τός του τό σκότος τοῦ κόσμου καί τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, πού ἀπέδειξαν μέ τά ἔργα τους τήν ἀλή-θεια τοῦ Εὐαγγελίου, πού ἐπι-βεβαιώνουν μέ τά θαύματά τους τή δύναμη τήν ὁποία δίδει διά τῆς πίστεως ὁ Χριστός στούς μαθητές του κάθε ἐποχῆς.

Τούς τιμοῦμε ἰδιαιτέρως στήν Ἱερά αὐτή Μονή, ἡ ὁποία εἶναι ἀνατεθειμένη στή χάρη τῶν Ἁγίων Πάντων, οἱ ὁποῖοι «ὡς νέφος περι-κείμενον» σκέπουν τίς ἀσκούμενες ἐδῶ εὐλαβεῖς μοναχές καί τίς προ-στατεύουν ἀπό τόν καύσωνα τῶν πολυτρόπων πειρασμῶν.

Τούς τιμοῦμε, διότι οἱ Ἅγιοι Πάντες ἀποτελοῦν γιά ὅλους μας πρότυπα τῆς κατά Θεόν βιοτῆς, ἀποτελοῦν ὁδοδεῖκτες τῆς ἐν Χρι-στῷ πορείας μας, ἀποτελοῦν ἐλπί-δα καί καταφυγή στίς ὧρες τῆς δυσκολίας καί τῆς δοκιμασίας, ἀπο-τελοῦν ἄγρυπνους καί στοργι-κούς πρεσβευτές στόν Θεό γιά τίς ἀδυναμίες μας, βοηθούς καί συνα-ντιλήπτορες τῆς προσπαθείας μας νά ὁλοκληρώσουμε κατά Θεόν τή ζωή μας.

Τούς τιμοῦμε ὅμως καί γιά κάτι ἀκόμη. Τούς τιμοῦμε, διότι ἡ πολ-λή τους ἀγάπη πρός τούς ἀγω-νι-ζό-μενους ἐν τῷ κόσμῳ χριστιανούς, ὅπως μᾶς διαβεβαιοῖ ὁ πρωτοκορυ-φαῖος ἀπόστολος Παῦλος, τούς κάνει νά μᾶς

τητα τήν , «ἵνα μή

Καί μπορεῖ αὐτό βεβαίως νά ἀνή-κει στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὥστε καί οἱ πρῶτοι καί οἱ ἔσχατοι νά λάβουν τήν ἴδια ἀνταπόδοση μέσα στό πλαί-σιο τῆς θείας δικαιοσύνης καί κρίσεως, ἄν ὅμως σκεφθοῦμε πόσο εὔκολα διαμαρτυρόμεθα καί γογ-γύ--ζουμε ἐμεῖς, ὅταν δέν λαμβά-νου-με ἐγκαίρως τόν μισθό τῶν κόπων μας, τότε μποροῦμε νά κατανοή-σου-με πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον τῶν ἁγίων Πάντων γιά τή δική μας πορεία καί γιά τή δική μας πρόοδο στήν κατά Χριστόν ζωή, ὥστε νά ἀναμένουν γιά χάρη μας ἤ ἀκόμη καί νά λέ-γουν αὐτό πού ἔλεγε ὁ σύγχρο-νος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος τῆς Πάτμου: «παρά-δει-σο χωρίς ἐσᾶς, παιδιά μου, δέν τόν θέλω».

Γι᾽ αὐτό καί ἐπεμβαίνουν στή ζωή μας μέ θαύματα, μέ τή μεσιτεία τους στόν Χριστό γιά μᾶς, μέ τήν παρηγορία πού χαρίζουν στήν ψυ-χή μας, ὅταν ἐπικαλούμεθα τή βοήθειά τους, μέ τήν ἐνίσχυσή τους στήν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ καί τῆς δοκιμασίας, τῆς ἀπογοητεύσεως καί τῆς πτώσεως.

«Καί οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν ... ἵνα μή χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσιν».

Εἶναι, λοιπόν, ἀνάγκη νά συνει-δη-τοποιή-σου-με ὅτι οἱ ἅγιοι Πάντες μᾶς περιμένουν νά πλησιάσουμε καί ἐμεῖς τόν Χριστό, περιμένουν νά ἀνταποκρινόμεθα στόν λόγο του, νά ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε σύμ-φωνα μέ τό θέλημά του, νά ἀγωνιζόμεθα, ὅπως εἴπαμε καί χθές, ὄχι μόνο νά ζοῦμε ἐν Χριστῷ, ἀλλά νά εἶναι ὁ

Χριστός πού θά ζεῖ μέσα στήν ψυχή μας, νά εἶναι ὁ Χρι-στός αὐτός πού θά κινεῖ τήν ὕπαρ-ξή μας πρός Ἐκεῖνον καί πρός τήν ἀγάπη του.

Ἄν συνειδητοποιήσουμε πόσο με-γά-λη εἶναι ἡ τιμή καί ἡ εὐλογία νά παρακολουθοῦν οἱ ἅγιοι Πάντες τήν προσπάθειά μας καί τούς ἀγῶ-νες μας καί νά πρεσβεύουν γιά τήν ἐπιτυχία μας, τότε δέν μπορεῖ παρά νά παρακινηθοῦμε καί ἐμεῖς γιά νά προσπαθοῦμε ἀκόμη περισσότερο καί νά ἀγωνιζόμεθα μέ μεγαλύ-τε-ρο ζῆλο γιά νά βαδίσουμε στά ἴχνη τους.

Ἄς μήν τούς ἀπογοητεύσουμε, ἄς μήν τούς ἀφήσουμε νά μᾶς ἀναμέ-νουν ἄσκοπα, ἐπιτρέποντας στήν ἀμέλεια, στήν ἀδιαφορία, στή ραθυμία καί στή νωθρότητά μας νά μᾶς καθυστεροῦν καί νά μᾶς ἀπο-μακρύνουν ἀπό τόν στόχο μας πού εἶναι ἡ ἕνωσή μας μέ τόν Θεό.

Ἄς μήν ἀφήνουμε τόν ἐγωισμό, τό θέλημα, τή γνώμη μας, ἀκόμη καί ἐάν νομίζουμε ὅτι εἶναι ὀρθή καί κατά Θεόν, νά ἐπηρεάζουν τήν πνευματική μας πορεία, ἀλλά ἄς τρέχουμε «δι᾽ ὑπομονῆς», ὅπως ἀκούσαμε νά λέει καί πάλι σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «τόν προκεί-μενον ἡμῖν ἀγῶνα, ὥστε νά ι Πάντες

Καί αὐτό μποροῦμε νά τό ἐπιτύ-χουμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ μόνο ὅταν εἴμεθα προσηλωμένοι καί ἐξαρ--τώμεθα ἀπολύτως ἀπό τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἐκφράζεται καί ἑρμηνεύεται μόνο ἀπό τήν κοινή πίστη καί πράξη τῆς Ἐκκλησίας, διότι κάθε ἄλλο καί κάθε ἄλλος, ἐκούσια ἤ ἀκούσια, ἀποσποῦν τήν προσοχή μας ἀπό τόν Χριστό, καί μᾶς κάνουν νά χάνουμε τόν προσα-νατολισμό μας καί τόν σκοπό μας.

Γι᾽ αὐτό ἄς μήν ἀφήνουμε τόν ἑαυ-τό μας νά ἐξαπατᾶται, ἀλλά προ-σηλωμένοι στόν Χριστό, πού εἶναι ὁ σκοπός τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί τό μέσον τῆς σωτηρίας μας, εὔχο-μαι νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι νά φθάσουμε ἐκεῖ ὅπου μᾶς περιμέ-νουν οἱ ἅγιοι Πάντες, πρεσβεύ-ο-ντες ὑπέρ ἡμῶν, «ἵνα μή χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσι».